

hoogleeraar slechts een deel van mijn tijd aan onze Universiteit kon besteden en die bovendien slechts het onderwijs op mij kon nemen in een tak van wetenschap, welke buiten de eigenlijke examenvakken stond, niet mogelijk om de taak van mijn ambtgenooten te helpen verlichten. Maar juist omdat ik zelf geen deel heb gehad aan de bijzondere inspanning, waaraan onder Gods hulp het welslagen van de jonge faculteit te danken is, gevoel ik behoefte om, alvorens hier iets ter sprake te brengen wat verband houdt met mijn eigen werk, eerst mijn hulde te betuigen aan de drie gewone hoogleraren, Coops, Sizoo en Koksma, in wie aan onze Hoogeschool inderdaad zulke buitengewone krachten blijken te zijn geschonken.

Het onderwijs in de verzekeringswiskunde, dat aan mij is toevertrouwd, staat in de faculteit min of meer op zich zelf. Het houdt geen verband met een universitair examen en de colleges worden meerendeels bijgewoond door hoorders, die reeds een betrekking in de maatschappij hebben aanvaard en die althans geen andere lessen volgen aan onze Universiteit. Mede tengevolge van de omstandigheid, dat een dergelijke leerstoel elders in ons land niet bestaat en wij daardoor niet weinigen tot ons trekken, die anders met ons geen aanraking zouden zoeken, mag het aantal hoorders steeds zeer bevredigend worden genoemd. Het blijkt in den regel grooter te zijn dan men zou vermoeden op grond van de officieele opgaven, welke omtrent het totale aantal studenten der faculteit worden verstrekt. Zoo waren er volgens De Heraut van 27 October tot den datum van 19 October 16 studenten in de wis- en natuurkunde voor de eerste maal ingeschreven, maar de collegelijst voor de verzekeringswiskunde van 22 October telt alleen reeds 15 namen, waaronder slechts 4 van gewone studenten van de V.U.

Ook in een ander opzicht is de bijzondere leerstoel in de verzekeringswiskunde voor onze Universiteit van nut gebleken. Wij doelen hierbij op de promoties.